

Î N C H E I E R E

10 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Mariana Pitic
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de Vdovicenco Serghei, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Novicova Vera și Vdovicenco Serghei împotriva Societății pe Acțiuni „Moldovagaz”, intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Chișinău-Gaz” cu privire la anularea actelor administrative și încasarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Novicova Vera și Vdovicenco Serghei, menținută hotărârea Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani) din 24 martie 2017, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La 23 decembrie 2014, Novicova Vera și Vdovicenco Serghei au depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Moldovagaz” cu privire la anularea actelor administrative și încasarea prejudiciului moral.

La 15 februarie 2016 reclamanții au depus cerere de concretizare și completare a cererii de chemare în judecată, prin care au indicat în calitate de intervenient accesoriu, SRL „Chișinău-Gaz”.

În motivarea cererii inițiale și a cererii de concretizare a pretențiilor reclamanții au invocat că, potrivit procesului-verbal nr.115 din 30 octombrie 2014, au fost recunoscuți vinovați de consumul neautorizat de gaze naturale, iar în urma calculului din 31 octombrie 2014 au cauzat un prejudiciu în valoare de 33 496,25 lei.

Au menționat că la efectuarea calculului a fost aplicat sistemul paușal pentru perioada 26 septembrie 2013 - 26 septembrie 2014, fiindu-le înaintată factura de plată.

Au mai comunicat că potrivit raportului de constatare tehnico-științifică nr. 792 din 29 septembrie 2014, s-a constatat că sigiliul de pe echipamentul de

măsurare a contorului nu este deteriorat și nu au fost depistate urme de acces neautorizat la detaliile echipamentului de măsurare.

Nefiind de acord cu procesul-verbal și factura de plată, la 11 octombrie 2014, reclamantii au depus cerere prealabilă, care a fost respinsă prin răspunsul SA „Moldovagaz” nr. 13/2-1-5567 din 9 decembrie 2014.

Au afirmat reclamantii că, decizia din 30 octombrie 2014 și factura de plată pentru luna octombrie – noiembrie sunt ilegale și neîntemeiate, deoarece consecințele pentru asemenea încălcări sunt prevăzute la art. art. 164, 375, 411 - 413 din Codul contravențional. Aceste încălcări pot fi confirmate doar prin proces-verbal întocmit de persoană împuternicită conform art. 442 - 443 Cod contravențional.

Au solicitat reclamantii recunoașterea ilegală a refuzului în satisfacerea cererii prelabile, anularea procesului-verbal nr. 115 din 30 octombrie 2014 și a facturii de plată în sumă de 33 496,25 lei, încasarea cheltuielilor pentru constatarea tehnico-științifică în sumă de 360 lei și a prejudiciului moral în sumă de 10 000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 24 martie 2017 a fost respinsă acțiunea, ca nefondată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2017 a fost respinsă cererea de apel depusă de Novicova Vera și Vdovicenco Serghei și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 24 martie 2017.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a menționat că decizia furnizorului privind încălcarea de către consumatorul final a clauzelor contractuale care a condus la neînregistrarea sau înregistrarea incompletă a consumului de gaze naturale se contestă de către consumatorul final în instanța de judecată în conformitate cu Legea contenciosului administrativ, în temeiul art. 129⁴ Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale, concomitent a respins alegațiile reclamantilor privind aplicarea prevederilor Codului contravențional, speței deduse judecătii.

De asemenea, instanța de apel a reținut că Novicova Vera și Vdovicenco Serghei, contestând procesul-verbal al SA „Modovagaz” nr. 115 din 30 octombrie 2014 întocmit în urma examinării cazului de încălcare a clauzelor contractuale de către consumator prin depistarea de câmpii magnetici la contor și în temeiul concluziei raportului de constatare tehnico-științifică nr. 792 din 29 septembrie 2014, în baza căreia s-a decis calcularea consumului de gaze prin metoda sistemului paușal pentru o perioadă de 12 luni și reîncheierea contractului de furnizare a gazelor naturale, nu au prezentat instanței de judecată probe veridice, admisibile și pertinente, care ar combate concluziile raportului prin este stabilit cu certitudine existența urmelor de magnetism pe suprafața corpului echipamentului de calcul și faptul încălcării de către reclamantii a Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale.

La 10 noiembrie 2017 Vdovicenco Serghei a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2017, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că instanțele ierarhic inferioare nu au aplicat prevederile Codului contravențional, or Legea nr. 123 din 23 decembrie 2009 cu privire la gazele naturale și Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale nr. 415 din 25 mai 2011 nu reglementează ordinea aplicării sancțiunilor pentru consumul necorespunzător de gaze naturale.

Totodată, a comunicat că instanțele ierarhic inferioare au ignorat concluzia expertizei tehnico-științifică nr. 792 din 29 septembrie 2014, care de fapt confirmă nevinovăția reclamanților în magnetizarea contorului de gaz.

La 20 decembrie 2017 Vdovicenco Serghei a depus recurs suplimentar împotriva deciziei instanței de apel, reiterând aceleași temeuri de fapt și de drept.

La 20 decembrie 2017 Vdovicenco Alexandra a depus o cerere prin care a solicitat atragerea sa în calitate de coreclamantă, indicând că Novicova Vera a decedat și este succesoarea acesteia.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, recursul declarat la data de 10 noiembrie 2017 împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2017, se consideră a fi depus în termen.

La data de 11 decembrie 2017, în adresa intimatelor SA „Moldovagaz” și SRL „Chișinău-Gaz” a fost expediată copia recursului declarat de către Vdovicenco Serghei, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Prin referința depusă la data de 2 ianuarie 2018, SRL „Chișinău-Gaz” a solicitat declararea inadmisibilității recursului înaintat de către Vdovicenco Serghei împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2017.

Însă, intimata SA „Moldovagaz” nu și-a exercitat dreptul procedural și nu a depus referință în termenul prevăzut de lege.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Vdovicenco Serghei în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Vdovicenco Serghei, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie teme de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Vdovicenco Serghei.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Vdovicenco Serghei, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Mariana Pitic

Tamara Chișca-Doneva